

Očima mého bratra Ondry

Jsem bratr Michaely Duffkové, autorky blogu *Zápisník Alkoholičky*.

Moje sestra, jako všichni pubertáči, chodila s partou na akce a na párty, kde se hodně pilo a byla zábava. Jako mladší brácha jsem to vnímal jako docela normální, děje se to všude a rodiče s tím málo zmůžou. Zakázané ovoce, přece víte.

Znamením, že už se děje něco ne úplně normálního, byla oslava mých narozenin. Slavil jsem je společně s Míšou a dopadlo to katastrofálně. Byl jsem na Míšu strašně naštvaný a styděl jsem se za ni. Hrozně se opila, bohužel to nebylo poprvé. Stalo se to i na jedněch mamčinyých narozeninách, kdy jsem Míšu musel odnést do auta, abychom vůbec mohli odjet domů.

Člověk si řekne, že se tohle v životě přihodí každému, ale pokud se to děje častěji, tak už to úplně v pořádku není. Nebavíme se o alkoholismu, ale spíš o tom, že člověk neví, kdy má dost, až se to přehoupne v katastrofu. Jsou určité náznaky, kterých si všimnete. Pokud ale s dotyčným nebydlíte a nevidíte se často, tak se dá reálný stav jen těžko odhadnout anebo s ním něco dělat. Když už na to téma vedete konverzaci, tak dotyčný lže a říká, že to bude dobrý, že je to jen teď.